

[Kaud Damgaard.]

tydelige tendenser i det, vi har lavet her. Den ene tendens er den, at vi har lavet en lovgivning, der nu betyder, at ejerboligen i Danmark får en mere central plads, end den tidligere har haft det, men vel at mærke på et helt nyt grundlag, på et grundlag, som fjerner væsentlige dele af ejerboligen fra de skattebegunstigelser, der indtil i dag i for stor udstrækning har påvirket ejerlejlighedspriserne, ejerlejlighedsgrundlaget. Jeg finder, det er en lovgivning, som er særdeles værdifuld bl.a. af denne grund.

Mit partis ideologiske holdning til disse sager har jo været antastet, men det, der er foretaget her, er i nøjeste overensstemmelse med de principper, der blev fastlagt på mit partis kongres i 1973 vedrørende andelsboliger. Må jeg gøre opmærksom på derudover, at det, vi her har lavet, er i nøjeste overensstemmelse med det grundlag, det oplæg, vi har fået fra Danmarks lejerorganisationer. Vi ligger med en bilagsskrivelse i boligudvalget, der også er tilgået ministeren, af 1. marts 1975, hvori der siges:

„Vi har noteret os, at lejerne sikres forkøbsret til at overtage ejendomme som andelsboligforeninger, vi henstiller, at der lovgives, således at de i ejendommene optagne lån ikke kan opdeles i anparter med ret til fradrag af renter. En sådan udvikling vil være uheldig og modvirke en efter vor opfattelse særdeles velegnet boligform.“

Det gjorde vi så, og resultatet blev altså, at vi fik en særdeles velegnet boligform, som vi nu er et stort flertal i dette ting der vil sikre at lejerne får stillet til rådighed. Jeg kunne måske føje til — da der måske kunne næres tvivl i visse sind — at vi havde et deputationbesøg fra lejerside, som omfattede formanden, næstformanden og sekretæren — jeg siger dette for at markere, at der i hvert fald ikke var tale om partipolitisk ensidighed i sammensætningen — og som klart markerede, at man ønskede disse andelsboliger, og henviste til, om ikke det var muligt at lave et omsætningsgrundlag for andelsboliger, der knyttede sig til reguleringslovens § 69. Det fandt vi var så fornuftigt, at vi også fulgte lejerne på dette punkt; derfor fik man en sådan restriktion indbygget i den skitse, vi taler om.

Vi har fra socialdemokratisk side ikke

nogen grund til at føle os beskæmmet over at have deltaget i dette her. Vi føler, det er i overensstemmelse med nogle gode socialdemokratiske boligprincipper. Det er klart, at vi måtte også betale en pris for dette her, og der er bestemmelser, som vi gerne havde set anderledes. Vi ville gerne have haft, at man ikke lagde 25 pct., men måske kun 5 pct. oven i vurderingssummen, men der var nu en ganske god basis for de 25 pct., idet det var et spørgsmål om vurderingen af udstykkede og udstykkede ejendommers forskellige prisgrundlag.

Jeg skal til allersidst blot sige følgende: fra hr. Brixtoftes side blev det sagt, at den model, man nu stod med her, eller de principper, vi omtaler i forbindelse med den private boligmasse, var brugbare også for de almennyttige boligere vedkommende. Jeg tror, der er én ting, vi skal gøre os klart, og det er, at med det, vi nu har lavet, har vi skabt grundlaget for, at ejerboligen på andelsbasis får en overordentlig fremtrædende plads i det danske boligmonster, men det betyder også, at vor forpligtelse til at sikre, at styrke, at udvikle den sociale bolig i rammen af det almennyttige byggeri er vokset tilsvarende, og det er noget af det, vi må vende tilbage til. Jeg håber til gengæld, at atmosfæren omkring de boligpolitiske forhandlinger vil være præget af den samme positive indstilling, når vi går videre med dette arbejde fremover.

Johan Philipsen (V):

Jeg tager sjældent ordet, undtagen jeg er nødt til det. Men i anledning af hr. Sigsgaards sidste udtalelser vil jeg gerne have sagt generelt: man bliver altså aldrig for gammel til at opleve overraskelser: at bringe de fæle forligspartier i forbindelse med straffelovens § 282, det troede jeg da ikke man skulle opleve.

Må jeg ikke gøre opmærksom på, at de samme fæle forligspartier har vedtaget de skrappeste opsigelsesbestemmelser med hensyn til lejeloven, der mig bekendt findes i Europa. Lejerne er i realiteten, hvis de betaler, totalt uopsigelige. Derfor kan hr. Sigsgaard ikke komme længere væk fra virkeligheden, end han gjorde for nogle få minutter siden, men det ved hr. Sigsgaard formodentlig udmærket selv.